

PRÆFATIO III DE DOMINICIS «PER ANNUM»

De salvatione hominis per hominem

Dóminus vo-bíscum. *R.* Et cum spí-ri-tu tu-o. *V.* Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum. *V.* Grá-ti- as agámus Dómi-no De-o nostro.

R. Dignum et iustum est.

Ve-re dignum et iustum est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi

semper et ubíque grá-ti- as áge-re: Dómine, sancte Pa-ter, omnípo-tens

æéterne De-us: Ad cu-ius imménsam gló-ri- am pertiné-re cognóscimus

ut mortá-libus tu-a de- i-tá-te succúrre-res; sed et nobis providé-res

de ipsa morta-li-tá-te nostra remédi-um, et pérdi-tos quosque unde

pe-rí-e-rant, inde salvá-res, per Chri-stum Dóminum nostrum. Per quem

ma-iestá-tem tu-am adó-rat exérci-tus Ange-lórum, ante conspéctum tu-um

in æterni-tá-te lætánti-um. Cum quibus et nostras voces ut admítiti iúbe-as,

depre-cámur, só-ci-a exsulta-ti-ó-ne di-céntes: